

tis Episcopus penitentia ductus, quod contra Domnum Apostolicum iuxta rationis contentionem inchoaverat, reconciliationis sue & commendationis gratia Romam profectus, in presentiam Apostolic Viri Nicolai venuit; sed veniam minimè confecutus est: perperam referuntur ad annum DCCCLXIV., cum revera ad praecedentem annum DCCCLXIII. abduc pertineant.

In iisdem annis DCCCLXIV. sub finem pro Guntharius Coonæ Civitatis Episcopus legendum est Guntharius Coloniæ Civitatis Episcopus &c.

Acta annorum DCCCLXV. DCCCLXVI., & DCCCLXVII. in Pithœana editione confusim permixta, & secundum antiquum hunc Codicem MStum distinguenda sunt hoc modo. *Acta anni DCCCLXV.* definitur his verbis: Romam profectus est. *Acta anni DCCCLXVI.* incipiunt his verbis: Hludovicus Hludovici Regis filius graviter ferens &c.; pertingunt autem inclusivè usque ad hæc verba: Quapropter isti, accepta à Rege licentia, redierunt in sua. *Acta denique anni DCCCLXVII.* incipiunt his verbis: Hludotharius Rex promissionem suam &c.

In actis anni DCCCLXXIII., ubi in Pithœana editione mutili legitur: Venerunt quoque illuc Sigifridi Danorum Regis Legati pacis faciendæ gratia inter illos & Saxones * positis: *supplendus est iste locus hoc modo:* pacis facienda gratis in terminis, inter illos & Saxones positis. Ibidem paulo post pro permisit legendum est promisit.

In actis anni DCCCLXXV. locus hic, tamquam mutili asterisco notatus: Mensis Augusto Rex Hludovicus cum filii & fidelibus suis colloquium habuit in villa Tribure. interea Hludovicus Italæ Imperator * cuius corpus translatum Mediolanum, in Basilica S. Ambrosii sepultum est; *supplendus est hoc modo:* Interea Hludovicus Italæ Imperator MORITUR, cuius corpus, &c.

In Pithœana editione sunt hi *Annales in fine mutili*, & pertingunt tantum usque ad principium anni DCCCLXXXIII., in Codice autem hoc MSto Augustissimo Bibliotheca Cesareo pertingunt illi usque ad annum DCCC-LXXXVII. inclusivè. Ne igitur notabile illud supplementum diutius latet, eapropter integrum hic subjungo, incipiens ab anno DCCC-LXXXII., quippe cuius acta in Pithœana editione non solum aliquanto aliter narrantur, quam in Codice hoc Cesareo, verum etiam nonnulla comprehendunt perperam admixta, quæ revera ad sequentes annos DCCCLXXXIII. DCCCLXXXIV. & DCCCLXXXV. pertinent.

DCCCLXXXII.

STella cometes XV. Kal. Februarii primâ horâ noctis apparuit, comas suas supra modum spargens, & rem infastam, quæ citò secuta est, sua apparitione præmonstrans. Nam Hludovicus invalescente morbo, XIII. Kal. ejusdem mensis diem ultimum clausit, cuius corpus translatum, & in Monasterio Sancti Nazarii, quod dicitur Lauresham, juxta patris sui tumulum sepultum est. Quod audiens exercitus, qui contra Nordmannos fuerat missus,

A ab expugnatione hostium desistens, infecto negotio rediit. Quorum Nordmanni inde transcurrentium vestigia fecuti, cetera, quæ prius dimiserant, incendio cremaverunt usque ad Confluentem castellum, ubi Mosella Rhenum ingreditur. Murus Moguntiae Civitatis restaurari coepit, & fossa murum ambiens extra Civitatem facta. Nordmanni de sua munitione egredi, Trevirenses urbem invaserunt, & habitatoribus Civitatis partim expulsi, partim occisi, totam in Nonis Aprilis incenderunt. Quibus Walah Metensis Episcopus incaute cum paucis occursens, occisus est.

Karolus Imperator, auditio fratris sui obitu, de Italia perrexit in Bajoariam, & Optimates, qui fuerant fratris sui, ad se venientes, in suum suscepit Dominum. Deinde Wormatiam veniens cum suis undique venientibus consiliatus est, quomodo Nordmannos de suo Regno expelleret. Stauto itaque & condito inter eos tempore, convenerunt de diversis provinciis viri innumerabiles, & omnibus hostibus formidandi, si Ducem habuissent idoneum, sibique consentientem. Hoc est Franci, Norici, Alamanni, Thuringii, atque Saxones, parique intentione profecti sunt contra Nordmannos pugnare cupientes. Quòd cùm perversis, munitionem illorum, quæ vocatur Ascloha, obsederunt. Cumque jam expugnanda esset munitione, & hi, qui intus erant, timore perculsi mortem se evadere posse desperassent, quidam ex Consiliariis Augusti, nomine Liutvardus, Pseudo-Episcopus, ceteris Consiliariis, qui patri Imperatoris assisteré solebant, ignorantibus, juncto sibi Wicberto Comite fraudulentissimo, Imperatorem adiit, & ab expugnatione hostium pecunia corruptus deduxit, atque Gotafridum Ducem illorum Imperatori præsentavit; quem Imperator more Achabico quasi amicum suscepit, & cum eo pacem fecit, datis ex utraque parte obsidibus: quod Nordmanni acceperunt pro omni. Et ut pax ex illorum parte rata non dubitaretur, clypeum juxta morem suum in sublime suspenderunt, & portas munitionis aperuerunt.

D Nostrates autem calliditatis illorum expertes, eamdem munitionem ingressi sunt; alii quidem causâ negotiandi, alii verò pro loci firmitate consideranda. At Nordmanni ad confuetam calliditatem conversi, clypeum pacis depoñunt, portas claudunt, & omnes ex nostris intus inventos aut occiderunt, aut catenis ferreis ligatos ad redimendum servaverunt. Sed Imperator tantam contumeliam exercitu suo illatam flocci pendens, prædictum Gotafridum de fonte Baptismatis levavit, & quem maximum inimicum & desertorem Regni sui habuerat, confortare Regni constituit. Nam Comitatus & beneficia, quæ Rorich Nordmannus Francorum Regibus fidelis, in Kinnin tenuerat, eidem hosti suisque hominibus ad inhabitandum delegavit. Et, quod majoris est criminis, à quo obsides accipere & tributa exigere debuit, huic, pravorum usus consilio, contra consuetudinem parentum suorum, Regum videlicet Francorum, tributa solvere non erubuit. Nam thesauros Ecclesiarum, qui propter metum hostium absconditi fuerant, abstulit, & auri purissimi atque argenti, ad confusionem sui toriusque exercitus, qui illum sequebatur, libras (6) II^{CC}XIL eidem dedit

E